

Sahabahs Ofring for Allahs ﷺ Skyld

Bismillahir Rahmanir Raheem

Muslimere i dag betragter Profetens ﷺ ledsagere (*Sahabah*) ﷺ som en generation af mennesker, der var meget ”religiøse”. *Sahabah* ﷺ betragtes rigtig nok som Ummahs bedste generation, og vi lærer om deres etik og manerer med hensyn til hvordan man spiser, påklæder sig, og går osv. Men vi mangler ofte en holistisk (dybere) forståelse af deres liv.

Dog opstår der et kritisk spørgsmål: Hvordan kan det være, at deres liv kun var knyttet til personlige handlinger af rituel *'Ibadaat*? Hvis det var tiltænkt, at de skulle efterlade os med en komplet livsstil, må de have efterladt os eksempler angående alle livets affærer. At insinuere andet ville sandelig også være meningsløst! *Sahabah* ﷺ var ikke kun individuelle entusiaster i rituel *'Ibadaat*, men de fleste af dem var islamiske aktivister, hvoraf mange gav deres liv for at etablere Islam på statsplan, og de blev derefter statsmænd, politikere, militærledere og forretningsmænd.

Denne artikel vil fremhæve en bestemt egenskab fra tre personer blandt *Sahabah* ﷺ - en egenskab, som især er vigtig for dem, der bærer Islams *Da'wah*.

Suhayb Al-Rumi ﷺ

Suhayb Al-Rumi ﷺ kom fra en royal arabisk familiebaggrund, men blev som lille kidnappet fra Arabien og solgt som slave. Han voksede op i Konstantinopel som slave, og plejede at tale græsk. Han voksede derfor stort set op som en vesterlænding.

Der er en lighed imellem muslimere i vesten og Suhayb ﷺ, fordi de fleste muslimere, der bor i vesten, er ikke etniske europæere, selvom vi har boet i Europa det meste af vores liv, eller hele vores liv. Derfor har muslimere meget at lære fra Suhayb ﷺ.

En dag slap Suhayb ﷺ fra sin herre i Konstantinopel, og vendte tilbage til Arabien, hvor han satte sin kurs mod Makkah. Så Suhayb ﷺ begyndte at arbejde for en aristokrat i Makkah som forretningsmand, og blev snart meget velhavende. Suhayb ﷺ kom til Makkah i den tidlige fase af Profetens ﷺ Mission.

Suhayb ﷺ hørte om Muhammad ﷺ og besluttede sig for at besøge ham for at finde ud af, hvad han ﷺ havde at sige om denne nye *Deen*. Snart udtalte Suhayb ﷺ *Al-Shahadah* i *Dar Al-Arqam*, og blev en af de første muslimere. Fordi han var en forsvarsløs borger i Makkah, der var ansat af en forretningsmand, så var han foruden den beskyttelse, andre personer som Abu Bakr ﷺ havde. Og i de kommende år, mens

han var engageret i *Da'nab*, så udsatte Quraysh Suhayb ؓ for en umenneskelig behandling, på niveau med den behandling, som Bilal ؓ og 'Ammar bin Yasir ؓ blev udsat for.

Denne umenneskelige behandling blev ikke fremkaldt, fordi Suhayb ؓ og de andre *Sahabah* ؓ bedte deres *Tabajjud* eller reciterede Qur'anen på en smuk måde. Men det var faktisk et direkte resultat af den udfordring, Quraysh stod overfor fra *Da'nabbæ*erne.

De vestlige regeringer i dag har ligeledes ingen problemer med de muslimer, der passer dem selv i deres moskéer. Men det øjeblik muslimer engagerer sig i politik, som er islamisk af natur, ligesom *Sahabah* ؓ gjorde, så står man overfor forfølgelse fra staten under dække af ”ekstremisme”.

Hvad er det så, muslimer kan lære fra Suhaybs ؓ liv? Lad os overveje følgende eksempel:

Da Profeten ﷺ forberedte sig til *Hijrah*, forberedte Suhayb ؓ sig til at ledsage Profeten ﷺ. Quraysh var dog fast besluttet på at forhindre Suhayb ؓ i at flygte til Al-Madinah. Profeten ﷺ udførte *Hijrah* til Al-Madinah med Abu Bakr ؓ mens Suhayb ؓ var under strengt opsyn fra Quraysh og i deres fangenskab. I sidste ende, så formåede Suhayb ؓ med Allahs ﷻ nåde, at flygte fra Makkah og satte kursen mod Al-Madinah. Under hans flugt blev han desværre fanget af nogle mænd fra Quraysh, og blev forhindret i at forlade Makkah.

Hans tilfangetagere sagde, ”Vi vil ikke lade dig slippe væk fra os med dit liv og ejendom. Da du kom til os, var du svag og fattig. Og nu har du tilegnet dig rigdom i Makkah.”

Suhayb var dog ikke interesseret i sine jordiske indtjener. Derimod var han meget mere interesseret i at tjene Islams sag, og forblive i selskab med Profeten og hans *Sahabah*. Så Suhayb lavede en aftale med sine tilfangetagere! De kunne beholde hele hans rigdom til gengæld for hans frigivelse, så han kunne fortsætte sin rejse.

Som en forretningsmand må Suhayb ؓ have vidst, at dette sandelig var en stor pris at betale for *Hijrah*. Han var trods alt flygtet fra slaveri i Konstantinopel, og arbejdede hårdt for at leve et komfortabelt liv i Makkah. Var hans situation ikke ligesom muslimerne i vesten, i den forstand, at vi også er flygtet fra fattigdom, diktaturer, politisk ustabilitet og undertrykkelse, i vores søgen efter et bedre liv? Mange af os har det særdeles komfortabelt her! Og vi har etableret os i større fællesskaber med vores professioner og forretninger osv. Men vi skal spørge os selv om vores kærlighed til Allah ﷻ, Hans Sendebud ﷺ og Hans *Deen* overhovedet er på niveau med Suhaybs ؓ ofring! Suhayb havde brugt hele sin rigdom og ejendom så han kunne være tjene Allahs *Deen* og Hans Sendebud. Og man kan ikke finde nogen anden årsag! Da Suhayb ؓ ankom til Al-Madinah, hilste Profeten ﷺ på ham med et smil, og sagde:

«رَبِّحَ الْبَيْعَ أَبَا يَحْيَى»

”Handlen har båret frugter, Abu Yahya!”

Profeten ﷺ gentog dette tre gange. Ingen var endnu kommet til Profeten ﷺ, for at informere ham om Suhaybs ؓ ofring. Men Jibreel ؑ havde allerede informeret Profeten ﷺ om Suhaybs ؓ ofring.

Qur’anen beskriver også dette niveau af ofring for Allahs skyld. Allah ﷻ siger:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾

”Og blandt menneskebeden er den, der vil sælge sig selv, i sin søgen efter Allahs velbehag. Og Allah er fyldt med overbærenhed mod sine Tjenere.” [Al-Baqarah 2:207]

Faktisk gælder den gode nyhed, som bliver meddelt i denne *Ayah*, ikke kun for *Sahabah* ligesom Suhayb ؓ, og Profetens ﷺ kommentar om Suhaybs ؓ transaktion, er ikke kun gældende for ham. Faktisk kan den også være gældende for os, hvis vi er forberedt til at komme med lignende ofringer; dette eksempel er indbegrebet af en *Da’wah*bærers ultimative materielle ofring, for at behage sin Herre. Vi har sandelig meget at lære fra dette eksempel.

Egentlig var Suhayb ؓ kendt for sin ofring; under Khilafah Rashidah plejede Suhayb ؓ at komme med store bidrag til *Bayt Al-Mal* (statskassen), til at brødføde de fattige og nødlidende. Hans ؓ personlighed var således, at mens ’Umar ؓ lå for døden, så havde han udpeget Suhayb ؓ som agerende Khalifah, mens muslimerne var i færd med at vælge ’Uthman ؓ som deres næste Khalifah. Dette var visselig en indikation på, at ’Umar havde stor respekt for Suhayb ؓ.

Hvad kan vi så lære fra Suhayb ؓ? Det er tydeligt, at han havde meget til fælles med muslimer i vesten. Men han kom med massive ofringer for Allahs ﷻ skyld og for denne *Deens* skyld. Han var ikke bare en ”åndelig” person. Derimod var han en aktivist, der tjente Islams sag og blev statsleder, om end for en kort stund. Det beviser for os, at vi skal imitere *Sahabah* ؓ i alle sfærer af vores liv - i sager vedrørende *’Ibadaat* (tilbedelse) og *Mu’amalaat* (transaktioner). Og dette indebærer selvfølgelig, at man tjener Islams sag helhjertet.

Lad os gå videre til næste eksempel:

Abu Al-Dardaa’ ؓ

Abu Al-Dardaa’ ؓ var en idoltilbeder i Al-Madinah indtil umiddelbart efter Kampen ved Al-Badr. Abu Al-Dardaa’ ؓ var en veletableret handelsmand i Al-Madinah. ’Abdullah bin Rawahah ؓ, der var blevet muslim tidligere, var en meget nær ven af Abu Al-Dardaa’ ؓ. Og deres stærke venskab under *Jabiliyyah* bidrog til, at Abu Al-Dardaa’ ؓ kunne acceptere *Da’wah* fra ’Abdullah bin Rawahah ؓ.

Efter han blev muslim, så plejede han fortryde det faktum, at han havde udsat sin omfavelse af Islams *Shabadah*. Og Abu Al-Dardaa' ﷺ brugte meget tid på at gøre op med sine forfattede muligheder for at være med Profeten ﷺ, og komme med ofringer ligesom andre *Sahabah* som 'Abdullah bin Rawahah ﷺ var kommet med. Altså beskæftigede Abu Al-Dardaa' ﷺ sig med tilegnelsen af viden om denne *Deen*, og engagementet i *'Ibadaat*, såsom regelmæssig *Tabajjud*.

Mange af os blev født ind i muslimske familier, og begyndte at praktisere vores *Deen*, da vi blev ældre. Her kan vi lære fra Abu Al-Dardaa' ﷺ i forhold til hans hengivenhed overfor tilegnelsen af viden om denne *Deen*. Vi skal bruge tid på at tilegne os viden om denne *Deen*, så vi kan leve ifølge denne viden og sprede den.

Som en etableret forretningsmand indså Abu Al-Dardaa', at hans handel afholdte ham fra at komme med større ofringer for denne *Deens* skyld. Så han reducerede sine aftaler for at kunne tjene denne *Deen*. Da nogen spurgte hvorfor han gjorde det, så svarede han, "Jeg siger ikke, at Allah har forbudt handel, men jeg vil være blandt dem, som ikke distraheres fra Allahs vej af køb eller salg."

*Da'wah*bærerne kan lære fra denne *Sahabi*. Når jordiske indtjenerer tiltrækker os hen imod forøgelsen af vores materielle rigdom, så skal vi spørge os selv, hvad der virkelig er værdifuldt for os; *Dunya* eller *Akhirah*?

'Abdur Rahman bin 'Awf ﷺ

'Abdur Rahman bin 'Awf ﷺ var en af de første muslimer, og var en del af gruppen, der emigrerede fra Makkah til Abessinien. Han var derfor meget fattig, da han senere udførte *Hijrah* til Al-Madinah. Men han blev snart så rig gennem handel, at han engang sagde, at hvis han løftede en sten, så forventede han at finde guld eller sølv under den!

Men hvad gjorde han med sin rigdom?

'Abdur Rahman ﷺ bidrog ikke kun fysisk til de mange kampe, som Profeten ﷺ udførte. Han gav meget af sin rigdom for Allahs skyld. På et tidspunkt havde Profeten brug for bidrag til at organisere en kamp. 'Abdur Rahman havde 4.000 dinarer. Så han gav 2.000 dinarer til Profeten ﷺ.

Da Profeten ﷺ forberedte sig til Tabuk Kampen, for at møde byzantinerne, blev Al-Madinah ramt af tørke, og den var overbebyrdet med hensyn til resurser. Men Profeten ﷺ var ikke klar til at udsætte sin militærmission.

'Abdur Rahman ﷺ var en af de ledsagere, som var forrest i forhold til at komme med finansielle bidrag. Ved denne lejlighed gav han næsten alt hvad han havde af guld. Da Profeten spurgte, hvad han havde

efterladt til sig selv og sin familie, så svarede han, ”Jeg har efterladt hvad Allah og Hans Sendebud har lovet af forsyning, godhed og belønning.” Med andre ord, intet materielt!

Og han deltog selv i Tabuk Kampen, og bidrog således både fysisk og finansielt. Trods denne grad af bidrag, var 'Abdur Rahman stadig den rigeste blandt *Sahabah*. Og skønt han var så velhavende, var det ikke noget, der distraherede ham fra Allah ﷻ, fordi det var hans mission at tjene Islam, så snart det var muligt.

'Abdur Rahmans ﷺ eksempel illustrerer, at en *Da'wab*bærer ikke behøver at være fattig. Men hvis Allah ﷻ giver os rigdom, så skal vi assistere *Da'wab* altid. Rigdom distraherede ikke 'Abdur Rahman ﷺ, og vi skal heller ikke lade den distrahere os.

Konklusion

Lad os overveje disse tre eksempler. Profeten ﷺ sagde, at hvis vi følger *Sahabah*, vil vi blive vejledt af dem, ligesom af en stjerne på himlen, og ikke fare vild. *Da'wab*bærerne skal overveje spørgsmålet om ofring dybt og seriøst. Livet i vesten kan være komfortabelt på en bedragerisk måde. Dog kan vi ikke påstå at tjene Allahs ﷻ *Deen*, medmindre vi er forberedt til at komme med ofringer indenfor vores egne realiteter. Vi skal huske, at *Sahabah* ikke blev født med disse egenskaber. Men de måtte tilegne sig dem. Og vi kan også tilegne os disse egenskaber indenfor vores egne realiteter, hvis vi arbejder aktivt for at tilegne os disse egenskaber som *Da'wab*bærere.

Allah ﷻ siger:

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾

”Tror I (virkelig), at I vil indtræde Paradiset uden at blive prøvet ligesom dem, der gik bort før jer? De blev ramt af prøvelser og lidelser og blev rystet til den grad, at selv Sendebudet og dem, der erkendte sammen med ham, sagde, 'Hvornår kommer Allahs Hjælp?' Sandelig, Allahs Hjælp er nær!” [Al-Baqarah 2:214]